

[Juul-Madsen.]

telse ambitiøse planer om en storlufthavn på Saltholm — og det er jo i realiteten det, denne debat drejer sig om — måtte jeg meddele, at den konservative folketingsgruppe som sådan ikke på det hidtil kendte og efter vor opfattelse meget spinkle grundlag kunne medvirke til at fremme disse planer og dermed binde Danmark til en aftale, hvis konsekvenser økonomisk, trafikpolitisk og efter vor opfattelse også miljømæssigt var så lidet oplyste. På det grundlag, der dengang forelå, kunne vi ikke tage en positiv stilling til sagen.

Vi må huske på, at det, det drejer sig om, er drømmen om en storlufthavn, større end Kennedy-lufthavnen i New York, og skal vi vedtage dette, så skal det i hvert tilfælde ikke være med bind for øjnene, håbende, at det nok skal gå alt sammen.

Jeg citerede dengang fra Perspektivplanredegørelse nr. II, som i øvrigt fulgte op, hvad der stod i Perspektivplanredegørelse nr. I. Jeg citerede, at det ikke er godtgjort, at det er samfundsmæssigt hensigtsmæssigt at iværksætte 4-5 meget krævende projekter samtidig netop i den kommende 5 års periode. Der står endvidere i perspektivplanredegørelsen, at det ændrer i virkeligheden intet, at de største projekter, herunder Store Bælt og Saltholm, påtænkes finansieret ved lån i udlandet. For, som der står, dette afspejler i virkeligheden snarere den forventede uligevægt, som disse projekter vil medføre i dansk økonomi.

Nu kunne man jo spørge, om vi i dag, mange måneder senere, har fået et bedre grundlag, jeg kan også sige et sikrere grundlag for, at vi med bare nogen fortrøstning i sindet kan stemme ja til et projekt, der indebærer gigantprojektet på Saltholm. Det er jo en pakkelse, vi skal stemme for, hvor man også har puttet et projekt ind, som der ikke har været fremsat anlægslov om, og det vil altså sige, at vi skal stemme ja eller nej til det hele. Det afgørende for os er, at vi ved i denne forbindelse at stemme ja til det hele dermed stemmer for gigantprojektet på Saltholm.

Jeg må bedømme det således, at medmindre der kommer helt andre oplysninger frem end dem, vi hidtil har fået i udvalget, og det er vel næppe sandsynligt, så vil den

konservative folketingsgruppe som gruppe betragtet sige nej til dette projekt.

Dette parlament må være frit stillet, på samme måde som jeg går ud fra at det svenske parlament var frit stillet, da det traf sin afgørelse.

Det, der bekymrer os, er først og fremmest, at vi — som jeg kan forstå at finansministeren har udtrykt det — binder os til et projekt, der samlet opererer med milliardbeløb i 1974-kroner. Man diskuterer lidt om tallene, om det er 12 mia kr. eller 15 mia kr. i 1974-kroner, man diskuterer lidt, om selve Saltholmprojektet er 4 mia kr. eller 6 mia kr., men det er i hvert fald et projekt, som, fra det blev fremsat og i løbet af et års tid, er steget med ca. 30 pct. i gennemsnit, hvilket vil sige, at de folk har ret, som siger — og det er jo både kendte erhvervsfolk og fremtrædende økonomer — at disse beløb i 1985- til 1990-priser er af en sådan størrelsesorden, at man vil kunne nævne tal, som i dag dårlig kan forstås, og som det vil være økonomisk uoverskueligt for dette folketingsråd at binde landet til.

Hertil kommer, at det er rigtigt, som det også er sagt fra talerstolen, og hvad den højtærede minister jo i går aftes i radioen heller ikke benægtede, at der er jo ikke lavet sådanne sikre beregninger, at man med sikkerhed kan sige, at Saltholmprojektet — som altså er anstødsstenen for den konservative folketingsgruppe, ikke de andre projekter — kan forrente og afskrive den store anlægssum, der vil blive tale om.

Hertil kommer, som det også allerede er sagt, at alt tyder på, at vi går en udvikling i møde, hvor de prognoser, vi har vedrørende flyoperationer, ikke holder, at vi går en udvikling i møde, hvor stærkere og mere lydsvage fly giver gode argumenter for at bevare en i øvrigt fortræffelig lufthavn og ved en fornuftig udbygning sikre, at den kan klare beflyvningen i mange, mange år frem i tiden.

Man kunne i en parentes henvise til England, der som bekendt for nylig har skrinlagt sit Saltholmprojekt.

Det kan ikke være uden betydning for meningsdannelsen, ej heller her i folketinget, at ikke mindst i den seneste tid har flere og flere, der er kyndige på såvel den økonomiske side af den sag, vi her taler om, som